

steren skulde saa benytte Tiden til at faa Sagen undersøgt og overvejet. Man behøvede altsaa ikke for at opnaa der Enighed, der var til Stede, at stille nyt Ændringsforslag.

Den højtærede Minister fremsatte nu den Udtalelse, at de 100 000 Kr., der er opført til Transport af Kalk, meget vel kan anvendes til Mergel, hvis der ikke er Brug for hele Beløbet til Transport af Kalk. Det forekommer mig at være en ny Stilling i denne Sag, en Stilling, som jeg indrømmer, jeg paaskønner; jeg synes, det er godt, hvis det er saadan, men det har hidtil ikke været saadan. Efter Statsregnskabet for Finansaaret 1923—24 overskred man i nogen Grad Bevillingen til Transport af Mergel, men man tog ikke det Beløb, hvormed denne Bevilling var overskredet, fra Bevillingen til Transport af Kalk, men aflagde særligt Regnskab for, hvor meget der var medgaaet til Transport af Kalk, hvilket var 58 000 Kr. eller betydeligt under det Tilskud, der var bevilget dertil. I og for sig er det godt, at Hedeselskabet faar denne Frihed, jeg er ganske sikker paa, at det vil paaskønne, at det nu har Ministerens Ord for, at hvad det sparer paa Kalk, kan det anvende til Mergel.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen udtalte før til det ærede Medlem Hr. Vesterager, at han i Stedet for at holde en lang Tale skulde staa frem og henstille til Partierne at tage disse Ændringsforslag tilbage, saa at Sagen kunde blive overvejet paa ny inden Finanslovsforslagens tredie Behandling. Hvis de Tanker virkelig findes paa den Side, er ingen mere end jeg villig til at trække vort Ændringsforslag tilbage og lade Sagen gaa til ny Overvejelse; men Betingelsen maa selvfølgelig være, at Ændringsforslag Nr. 16 ogsaa tages tilbage.

Den højtærede Minister undskyldte sig noget med, at Tilskuddet ikke vilde blive brugt i Aar. Det har imidlertid den bestemte Grund, at f. Eks. Rindum Mergelselskab, et af de allerstørste Mergelselskaber, har foretaget Rømninger af saa store Dele Overjord, at de slet ikke har kunnet præstere den Leverance af Mergel, Befolkningen ønskede, og derfor er Leverancen ganske simpelt gaaet ned.

Saa talte Ministeren om mine Oplysninger og beklagede, at han ikke ogsaa havde modtaget dem. Af og til sker det, at man faar private Oplysninger, uden at man behøver at løbe rundt med dem til alle og enhver; jeg har faaet mine Oplysninger som Følge af, at Hedeselskabet i Dag har afholdt Bestyrelsesmøde, og det ærede Med-

lem Hr. Holdgaard har sikkert ganske de samme Oplysninger og kan bekræfte dem. Det afgørende, synes jeg, er, at disse Oplysninger ganske sikkert er rigtige, og er de Oplysninger rigtige, har Ministeren Uret, naar han siger, at Vedtagelse af Ændringsforslag Nr. 16 kun vil betyde, at Minimumsfragterne sættes op til 15 Kr. Det kan enhver regne ud, at det er utilstrækkeligt. Selv om Minimumsfragten sættes op fra 10 til 15 Kr., betyder det for 28 000 Vognladninger kun 140 000 Kr.; men naar de har Brug for 897 000 Kr., kan enhver regne ud, at selv om de sætter Fragten 140 000 Kr. op, kan de 700 000 Kr. ikke slaa til. Men dernæst er Forholdet heller ikke det, at en Forhøjelse af Minimumstaksten vil beløbe sig til gennemsnitlig 5 Kr. pr. Vognladung. Det kan man ikke tage ganske raat, man maa først nøje undersøge og nøjagtigt udregne hele Forholdet.

Til sidst skal jeg kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, der beklagede, at der var gaaet Partipolitik i denne Sag. Ja, er der nu det? Naar man husker paa, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ved Finanslovens første Behandling sagde, at naar Ministeren havde fremsat et saadant Forslag om Nedsættelser, var det at begynde ved en fuldkommen forkert Ende, drister jeg mig til at tro, at det ærede Medlem vil stemme for det Ændringsforslag, der netop modsætter sig Nedsættelsen. Og naar Forholdet dernæst er det, at det ærede Medlem Hr. Vesterager stod frem og gav Tilslutning til vor Ændring, kan jeg ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse og det ærede Medlem Hr. Vesterager vil drive Partipolitik imod hinanden. Derfor tror jeg ikke, at man behøver at tage Forslaget som Udtryk for nogen partipolitisk Opfattelse. Men Forholdet er maaske det, at Venstre er det Parti, der bedst kender de Forhold, hvorom det her drejer sig. Socialdemokratiets Program taler saa kønt om Hedeopdyrkning ved Statshjælp og Statsforanstaltninger, men jeg tror dog, det er mere praktisk at gaa den af os foreslaede Vej, ved en Bevilling at støtte Hedeopdyrkning i Stedet for at tage det hele som en direkte Statsforanstaltning. Jeg tror, vi tager mere praktisk og mindre partipolitisk paa Sagen.

Ordføreren (Olufson): Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard mente, at der paa en vis Tid i Finansudvalget var fuldkommen Enighed om dette Spørgsmaal, men det er ikke saa ganske rigtigt. Jeg indrømmer, at vi ved at faa Oplysninger fra